

(במרכז, בגוד רשת) במסיבת פורים בסיגנון המינימום, בה נערכה תחרות בין הנשים — על הרגל השרירית; ובין הגברים על הרגל היפה.

פרדריקה סגל

כל לעשות זאת תמורת תשלום של שתי ל"י בלבד. נא לפנות למארח בטרם יהיה מאוחר מדי! ביציאה מהבית הייחודי הודעה חשובה שנייה: «עצור! האם שכחת כאן את אשתך? לטובתך — חזור וקח אותה עימך! נשותיהם של אחרים יחזרו לבעליהן!»

את קיום המסיבה אצל אריה אבנרי ניצל סוכן האלקטרוניקה ירדיה סולל, שתרם את חלקו למסיבה בהשתתפות מערכת סטריאוויזיה תוצרת בית-התרושת אקא, שהוא נציגו בארץ. ידידה מילא את קירות הבית בשלטי פרסומת של אקא.

התערוכה ציורים מיוחדת במינה נעלה לפני כמה שבועות בירושלים. היתה זו תערוכה כתו של הצייר דויד ריקיע, שהנושא היחיד אותו הוא מעלה על הבד, היא ירושלים. ריקיע, שנפצע בקרבות מלחמת השחרור על ירושלים, אושפז למעלה משנה בבתי-חולים, החל לצייר רק אחרי פציעתו. הוא השתלם בחו"ל בציור ובתערוכה כה שפתח בבית האמנים בירושלים, הציג רק תמונה אחת — באורך של 12 מטר, על נושא ירושלים. לצד התמונה הציב מסגרות בגדלים שונים. בסוף התערוכה התברר כי התמונה כולה נמכרה. אבל בניגוד לתערוכות אחרות, לא נמכרה התמונה לאיש אחד, אלא לכמה הקונים בחרו את החלק שמצא חן בעיניהם בתמונה. לפי גודל המסגרת שבחרו, ובסוף הייתה תערוכה חתך ריקיע את התמונה הכללית לפי הזמנת הקונים — כך שכל קונה קיבל חלק אחר של ירושלים.

כשמוכתר כפר-האמנים עיניהוד, איצ'ה ממבוש, ביקר לאחרונה בארצות-הברית, הציעו לו מארחיו לרדת ולראות את הרכבת התחתית של ניו יורק. איצ'ה סירב, והשיב: «אני מתחת לארמה לא יורד מרצוני הטוב. לשם רק יובילו אותי!»

לכוננו רועי, יום-הולדתה ה-26 (בערך) של זיוה, רעייתו כתוב שורות אלה, יום השנה השני (כמעט) של נשואי ה"ח"מ" ביו שאר הפריטים או תם נתבקשו המזמנים להביא: «בלל היעד רהיטים בבית — מתבקשים האורחים המעוניינים לשבת או לשכב, להביא עימם את הרהיטים המתאימים. וכן משקאות, כל אחד לפי הכנסתו». אריה הבטיח סודיות מוחלטת כלפי מסיבה-הכנסה. לגברים שבין האורחים ציפתה בכניסה לבית הודעה חשובה: «אם הינך חפץ לבטח את אשתך או את בת זוגתך לנשף זה, במסגרת ביטוח צד שני, נגד בגידה, ניאוף, אונס, התמסרות, מיזמוז, וכיו"ב, תר

איך חולקה ירושלים?

(מימין), הבמאי-מפיק-שחקן הישראלי, נפגש בסן-טרופה עם הקומיקאי הצרפתי הנוודע לואי דה-פינס (משמאל) במרכז; במא סרטו האחרון של דה-פינס, ז'אן ז'ירו.

שכל חיי רציתי לדרוך על הדשא ולא היה לי אומץ-לב לעשות זאת», גילה סלע.

מה הקשר בין נשיא ארצות-הברית רייצ'ארד ניקסון לבין בעלת גוריה לים בן-תל-אביב עמליה ארבל? ד"ר צ'יים כמובן. הדוקטור, שהוא הרופא הפרטי של הנשיא, שיא ניסיון, הגיע לארץ לבקר בחברת אשתו רות. בשבוע שעבר נכנס הזוג לגלריה לים בה מוצגת תערוכתו של הצייר ג'יל פרחים. בין שאר התמונות, מוצגת בתערוכה סידרת תמונות על נושא המולות. רות צייס, שהיא בת מזל קשת, ביקשה לרכוש את התמונה שהנושא שלה הוא מזל קשת. אבל או התברר לה כי גם עמליה היא בת קשת והיא עצמה מעוניינת לרכוש אותה. אך עמליה גילתה רוח אבירית ויתרה על התמונה לטובת אשת רופא נשיא ארצות-הברית.

איך חולקה ירושלים?

עורך-הדין ורואה-החשבון יחזקאל סלומון, סגן

באחד מימי השבועות-המלא יציע-המכובדים של הכנסת בקבוצה גדולה של נשים בגיל העמידה, שקיבלו על עצמן לראות תיירים. הדבר עורר את מורת-רוחו של ח"כ מרדכי סורקיס, שרטרן מדוע אין שורחים לנכנסת נשים יותר צעירות. העיר לו שכנו, סגן יו"ר הכנסת יצחק נבון: «תגיש על זה הצעה לסדר-היום, ואני אמליץ להעניק לה דחיפות».

בעייה חשובה הגיעה השבוע על פיתרון המוסמך. שרה-אוצר פינחס ספיר ישב במינון הכנסת, כאשר ניגשה אליו העיתונאית זיוה ריב ושיטתה לפניו בעייה פסיקאלית. מסתבר כי זיוה התערכה עם העורך שלה, דוב יודקובסקי, בקשר עם פליטון שכתבה על החברה המתירנית. בו מתגאה צעירה ביחסים עם פר, ב' מישחקימין בשלישייה וברבי עייה, וכיוצא באלה. יודקובסקי התערב על מאה ל"י ש' שידורי ישראל לא ישורו פלילי טון זה, והפסיד בהתערבות. כנאה לבגסלמן, הורה לשלם את סכום ההתערבות, אך העיר תון ניכה ממנו מסי-כנסה. שא' לה זיוה את שרה-אוצר: האם מגיע מסי-כנסה על התערבות? פסק השר, בו במקום: לא.

ישעיהו ("שיש") קולר

באותו יום הפריך ספיר סופית אגדה המתהלכת עליו מזה זמן רב. לפי אגדה זו, ביקר ספיר אצל הארון ארז מונד וה'רוטשיידר'. בשעת הסעודה הוגש לו היין הטוב ביותר בעולם, לאפיס, תוצרת משפחת רוטשילד. כמקובל, מז'גו כמה טיפות לכוסו של ספיר, כדי שיטעם תחילה. ספיר לקח, כביכול, בקבוק סודה, והכין לעצמו שפריץ קבוע ספיר החלטית: לא היו דברים מעולם.

ח"כ מנחם בגין ישב במלון המלך דויד, כשניגש אליו תייר זר, ואמר: «אתה דומה למר בגין!» השיב בגין בשל' וות'נפש: «כן, יש רבים הטור ענים כך».

בראיון עם רפאל כשן, סיפר השבוע שרה-תייר רות משה קול על בעיות משרדו: «כשאין תיירים, בוכים בעלי בתי-מלון, מסעדות ומותנות. כשיש תיירים — בוכים התיירים».

בעיקבות הפירסום על ה'פנתרים השחורים, הודיע השבוע הפירסומאי אורי סלע כי רצה להתחפש בפורים לפנתר שחור ירושלמי. מה פתאום? «משום

חני פרי מלכת המים 1970, זכתה במקום הראשון בתחרות איפור היתולית שאורגנה על-ידי חברת «הלנה רובינשטיין». בתחרות השתתפו שש מתחרות שהתאפיינו לפני קהל. חני ציירה על פניה את סיפור ג'ה-עדן: נחש ותפוח.